

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

w sprawie skazanego **T.P.**

skazanego za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 27 lutego 2025 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu

z dnia 12 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 558/21,

na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu do
ponownego rozpoznania.**

Małgorzata Gierszon

Dariusz Świecki

Paweł Wiliński

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 558/21, Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu uznał T.P. za winnego czynu z art. 280 § 1

k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i wymierzył mu karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 20 kwietnia 2024 r.

Kasację od tego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył je w całości na korzyść skazanego i zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego - art. 64 § 2 k.k. poprzez błędne przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się występku z art. 280 § 1 k.k. w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w tym przepisie pomimo, iż nie zostały wobec niego spełnione wszystkie wskazane w tej normie prawnej wymogi, a to wobec popełnienia zarzucanego mu występku po upływie 5 - letniego terminu od odbycia kary pozbawienia wolności”.

Podnosząc powyższe, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Charakter zaistniałego w sprawie uchybienia uprawniał do uwzględnienia kasacji w całości w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy uznał oskarżonego T.P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 września 2005 r., sygn. akt II K 452/05, za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, która weszła w skład kary łącznej roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 3 grudnia 2008 roku, sygn. akt II K 415/08, a którą odbywał m.in. w okresie od 7 maja 2008 roku do 2 lutego 2010 roku, tj. czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd I instancji pochylił się więc nad wyrokiem, który determinował przypisanie skazanemu odpowiedzialności w warunkach art. 64 § 2 k.k., modyfikując w tym zakresie ustalenia

prokuratora z aktu oskarżenia. Ustalenia te odpowiadają nadto treści materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy.

Poczynione ustalenia nie dawały jednak sądowi podstawy do przyjęcia, że oskarżony, popełniając w dniu 1 grudnia 2015 r. występki z art. 280 § 1 k.k., działał w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu, w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 r., powrót do przestępstwa w warunkach recydywy wielokrotnej ma miejsce wówczas gdy zostaną spełnione łącznie następujące przesłanki: uprzednie skazanie w warunkach recydywy zwykłej z art. 64 § 1 k.k., odbycie łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, ponowne popełnienie przestępstwa umyślnego określonego w art. 64 § 2 k.k. oraz popełnienie umyślnego przestępstwa w okresie 5 lat od odbycia całości lub części ostatniej kary. W niniejszej sprawie nie została spełniona ostatnia z wymienionych wyżej przesłanek, ponieważ od odbycia przez T.P. kary pozbawienia wolności do popełnienia w dniu 1 grudnia 2015 r. kolejnego umyślnego występkę, upłynęło ponad 5 lat. Skazany opuścił zakład karny w dniu 2 lutego 2010 r. w związku z udzielonym mu w tym dniu warunkowym przedterminowym zwolnieniem z odbycia m.in. reszty kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym wydanym w sprawie o sygn. II K 415/08. W wyznaczonym okresie próby, tj. do dnia 2 lutego 2012 roku i w ciągu dalszych 6 miesięcy nie odwołano warunkowego zwolnienia, a zatem zgodnie z art. 82 § 1 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności zostały przez skazanego odbyte w całości w dniu 2 lutego 2010 roku (k. 75,164-168).

W tej sytuacji doszło do rażącego naruszenia przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu przepisu art. 64 § 2 k.k., poprzez jego niesłuszne przyjęcie w kwalifikacji prawnej czynu i w podstawie skazania T.P., pomimo że nie zostały wobec niego spełnione wszystkie wskazane w tym przepisie wymogi. Podstaw do przyjęcia, że oskarżony popełniając występki z art. 280 § 1 k.k. działał w warunkach recydywy zwykłej, jak i ew. wielokrotnej, nie dają również jego inne, a wynikające z danych o karalności, skazania, w tym niepotwierdzone dotąd przez brytyjski organ wymiaru sprawiedliwości odbycie kary z wyroku Central London Magistrates Court z dnia 29 sierpnia 2012 r. o sygn. 12/2570/51532G (k. 184-192, 124-133).

Opisane wyżej uchybienie Sądu Rejonowego miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, chociażby z uwagi na niesprawiedliwe i niekorzystne dla skazanego konsekwencje, wyrażające się bezpodstawnym przypisaniem mu działania w warunkach art. 64 § 2 k.k. i związanymi z tym odmiennymi zasadami wykonywania kary pozbawienia wolności oraz udzielania warunkowego przedterminowego zwolnienia, jak również mogło mieć, wobec obligatoryjnego obostrzenia granic wymiaru kary, realny wpływ na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W tym stanie rzeczy należało uchylić zaskarżony wyrok i sprawę skazanego przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, który, uwzględniając powyższe rozważania, wyda orzeczenie zgodne z prawem.

Małgorzata Gierszon Dariusz Świecki Paweł Wiliński

[WB]

[a.ł.]